

i výbor ČSARIM a již na schůzi byla jednomyslně aklamací vyjádřena naše ochota se na společných kongresech podílet. Pochopitelně, bude-li k tomu u našich partnerů ochota. Souhlasné stanovisko členů výboru ČSARIM vycházelo ze závažnosti ekonomických argumentů, ze skutečnosti, že intenzivní medicínu nadále vnímáme jako nedílnou součást našeho oboru a z přesvědčení, že i společný kongres by bylo možné organizačně i obsahově uspořádat tak, aby byly obě odborné komunity uspokojeny. Nicméně – jak říká nadpis: tango lze tančit jen v páru a my zatím partnera nemáme. Kongresy obou odborných společností tak budou

až na další organizovány dosavadním způsobem. Věřím, že národní kongresy ČSARIM uspořádáme tak, aby uspokojily odborný zájem členstva o celou šíři oborové problematiky, včetně intenzivní medicíny, a že jejich organizace i společenský rámec budou natolik zajímavé, aby přivedly tolik účastníků i vystavujících, jak jsme si v uplynulých letech navykli.

prof. MUDr. Karel Cvachovec, CSc., MBA

předseda výboru ČSARIM

SLUČOVÁNÍ KONGRESŮ ČSIM A ČSARIM – EXISTUJE JEN JEDNO SPRÁVNÉ ŘEŠENÍ? (ANEK “THE BEST SOLUTION TAKES TIME ...”)

Národní kongres každé společnosti je vnímán často jako symbol její činnosti, pro mnohé z nás možná i jako symbol něčeho „většího“ – symbol vlastní identity oboru a odbornosti, jakkoliv zmíněné atributy nebývají obvykle prezentovány veřejně a „nahlas“. Je proto logické, že každý podnět ke změně existujícího formátu kongresu vždy bude oprávněně předmětem intenzivní diskuse mezi členy výboru.

Myšlenka sloučení kongresů České společnosti intenzivní medicíny (ČSIM) a České společnosti anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicíny (ČSARIM) má silné racionální ekonomické jádro, které je nezpochybnitelné a které, jakkoliv jsou jeho příčiny mnohočetné, ve svém výsledku má jednoznačný a prokazatelný dopad – méně peněz pro odbornou společnost a její tradiční aktivity ze strany komerčních subjektů.

Výsledek diskuse a následné formální ankety mezi členy výboru ČSIM vyzněly rovněž jednoznačně – počet zástupců obou názorových skupin je téměř vyrovnaný. Shrnu-li hlavní argumenty názorové skupiny výboru ČSIM vystupující proti sloučení, tak je lze (při určitém zjednodušení celé problematiky a průběhu diskuse) zařadit do dvou hlavních okruhů:

- a) obava ze ztráty identity ČSIM,
- b) obava z poklesu počtu zájemců o účast na „sloučeném“ kongresu.

I když výsledky ankety mezi oslovenými členy ČSIM a ČSARIM byly v naprosté převaze ve prospěch

sloučení, anketa není referendum a finální rozhodnutí musí být rozhodnutím výboru. Volbami získaný mandát výboru jej k tomuto bezesporu opravňuje. Přestože jsem osobně zastávce sloučení obou akcí, argumenty oponentů je nutno vnímat vážně a pečlivě se nad nimi zamýšlet – na tom nemění nic ani fakt, že jejich oprávněnost ověřit nelze. Silová rozhodnutí (jakkoliv mohou být někdy nejlepší variantou řešení diskuse či problému) v strategických otázkách mají ale málokdy žádoucí a dlouhotrvající efekt (důkazů v politickém životě bychom našli bezpočet). I proto zastávám názor, že není-li majoritní shoda na změně v tak závažné otázce, nechme věci, jak jsou, a vyčkejme. Ostatně podle principu „obežetného vyčkávaní“ postupujeme v řadě klinických situací, kdy nejde o život a osobně zde určitou analogii vidím. ČSIM je zatím ekonomicky zdravá, o „život jí nejde“ a případné další zhoršení situace se sponzorováním bude možno velmi pravděpodobně zachytit v počátku a přiměřeně reagovat. Určit, na čí straně je pravda, v danou chvíli nelze a jen čas nám ukáže, kudy se má ČSIM vydat.

Ostatně nejlepší řešení (jak v medicíně, tak v životě) bývají někdy i ta, kdy v daný okamžik ne(u)děláme nic.

prof. MUDr. Vladimír Černý, Ph.D., FCCM

předseda výboru ČSIM 2013–2016